

Sagen fattes under Forhandling.

Indenrigsministeren (Singerlev):

Det vil være i det høje Rigs Grundring, at allerede i forrige Rigsdagsamling var der Tale om Flytning af Særbanestationen i Viborg eller om en Udvidelse af den. Paa Finanslovsforslaget var der opført et Forslag af Ministeren om, at Særbanestationen i Viborg blev udvidet paa det Sted, hvor den nu ligger. I Folketinget blev der stillet et Endringsforslag, der gik ud paa, at Stationen skulde flyttes, og at noget over 200,000 Kr. blev lagt til den Sum, der var opført til Udvidelsen paa det paagældende Sted. Landstinget tog for saa vidt kun en formel Stilling til dette Forslag. Da Finanslovsforslaget var til Behandling, stemte man Bevillingen ud, idet man ønskede en nærmere Undersøgelse af Forholdet, en nærmere Begrundelse af det Spørgsmaal, om Stationen ved Viborg skulde blive, hvor den var, eller den skulde flyttes. Det følger af sig selv, at man ikke derved kunde undgaa at vække noget Haab om Flytning. Ordføreren for Finansloven mente, at Sagen kunde udsættes uden Ulempe. Jeg tillod mig at sige, at det troede jeg ikke; imidlertid blev den udsat. For nu at faa den fremmet, har Regeringen denne Gang fremsat et særligt Lovforslag om denne Station i Stedet for at knytte Spørgsmaalet til Finansloven, idet man derved venter at kunne faa Spørgsmaalet hurtigere afgjort, det trænger nemlig til hurtig Afgørelse. Sagen er den, at Særbanen fra Viborg til Malestrup ikke kan fuldendes, før Spørgsmaalet er afgjort, og den vil altsaa først kunne aabnes senere end Særbanestrækningen Høbro—Løgstør, hvilket ikke er heldigt for Viborg. Undersøgelsen gik ud paa, at Flytningen vilde medføre en temmelig betydelig Udgift; der foreligger i den Henseende Bemærkninger i Lovforslaget, og jeg skal derfor ikke komme udførlig ind paa dette. Dels vil det høje Ting være bekendt dermed, og dels vil man kunne gøre sig bekendt dermed; at der knytter sig visse Fordele til Flytningen af Viborg Station særlig for Byen og den Del af Viborg Amt, som ligger Nørd for Byen, og at man tillige vil have en fortere Strækning at køre, er indlysende. Men det Synspunkt, som Ministeren har maattet anlægge, er Statsbanesynspunktet, og de Herrer ville se, efter hvad der er gjort rede for i Motiverne, og efter flere Oplysninger, man har haft at støtte sig til, at man er kommet til det Resultat, at det for Statsbanedrifts-synspunktet ingen Betydning havde, om man lod Stationen ligge

eller flyttede den. Ved at flytte den undgaar man Rebrøusjement og faar en kortere Vej at køre; men paa den anden Side faar man en betydelig Stigning, jeg tror nogle og halvtredstindstyve Fod, som man nu undgaar, hvilket er en ikke ringe Ulempe for Driften og vil medføre en ikke ringe Belastning for Driften; det stiller sig altsaa saaledes fra Statsbanesynspunktet, at man kan lade Stationen ligge, hvor den ligger, og være tilfreds dermed. Fra teknisk Side kan der ikke indvendes noget mod Flytningen. Spørgsmaalet er økonomisk, med andre Ord, Spørgsmaalet er, om man skal af med 350,000 Kr., saaledes som det er forudsat i Regeringens Forslag, eller om man skal anvende 630,000 Kr., som er vedtaget af Folketinget. Foruden disse Summer komme Ekspropriationsudgifterne, der blive større ved Flytning og forholdsvis mindre, naar man beholder Stationen, hvor den nu er, hvor der dog er Tale om Erhvervelse af nogle Arealer. Foruden disse Summer er der adskillige andre, som indgaa i Beregningen, og som der er gjort rede for i Motiverne, nemlig Værdien af Bygninger og Spormaterialie paa den nedlagte Station og Banefræktning, som kan afhændes og komme Forslaget til gode, saa at Udgiften i det hele bliver henimod en Million; men den egentlige Bevilling som skal gives af Rigsdagen, er i det ene Tilfælde 350,000 Kr. og i det andet Tilfælde 630,000 Kr., saaledes som det er vedtaget af Folketinget. Jeg skal her bemærke, at Bevillingen blev nedsat i Folketinget med 60,000 Kr., som man mente kunde spares; jeg har fundet mig deri, jeg erkender, at der paa Bygningsforanstaltningerne kunde spares; men man kan ikke faa det samme som, naar man bevilger de 60,000 Kr. til. Man maa finde sig i at faa en mindre god og ikke en saa stor Station. Indretningen vil lide derunder, og der vil være andre Gener; men jeg siger ikke Nej dertil, Stationen kan bygges for den givne Bevilling; Kommunen og Administrationen kunne i det hele være tilfreds, i ethvert Fald indtil videre, og den kan jo indrettes saaledes, at den kan udvides senere. Jeg ser altsaa paa dette Spørgsmaal rent økonomisk som paa et Bevillings-spørgsmaal. Jeg har allerede tilladt mig at udtale i Folketinget, at teknisk set og fra et Særbanesynspunkt, kan der ikke indvendes noget mod at flytte Stationen, men der er heller ikke noget Krav paa at faa den flyttet, Spørgsmaalet staar altsaa klart saaledes: Om Rigsdagen vil stemme for at bevilge 350,000 Kr. eller 630,000 Kr.